

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517203567
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Nemcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7517203567.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudkyňou JUDr. Ľubicou Nemcovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, sídlo Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Š. B., V..XX.XX.XXXX, P. Q. C. XXX/X, B. V. P., v konaní o zaplatenie 6734,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd pripúšťa, aby z konania vystúpil žalobca: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a na jej miesto vstúpila spoločnosť R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn.: 1Co/88/2018-80 zo dňa 06.03.2019 zmluvný úrok vovýške 19% ročne zo sumy 6734,10 eur od 14.02.2017 do 25.12.2019, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobca má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej a druhej inštancie v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.02.2017 žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 6734,10 Eur s príslušenstvom a s trovami konania z titulu nároku na doplatenie neuhradených splátok úveru.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s., so žalovaným uzavreli dňa 12.12.2013 Zmluvu o úvere (ďalej len „Zmluva“) č. 1325243547, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažne prostriedky vo výške 7000 eur. Žalovaný sa zviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 14.08.2014 úver za predčasne splatný. Žalobca ku dňu podania žaloby eviduje voči žalovanému pohľadávku, ktorá pozostáva z istiny vo výške 6734,10 eur, dlžných úrokov z istiny do 13.2.2017 vo výške 746,32 eur, zmluvného úroku vo výške 19,00 % ročne zo sumy 6734,10 eur od 14.02.2017 do zaplatenia, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 6734,10 eur od 14.02.2017 do zaplatenia. Žalobca si zároveň si uplatňuje aj trovy konania.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 07.11.2017, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6434,10 eur, dlžné úroky z istiny v sume 354,14 eur, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 6734,10 eur od 14.2.2017 do 21.3.2017, 5,25% ročne zo sumy 6584,10 eur od 22.3.2017 do

3.10.2017, 5,25% ročne zo sumy 6434,10 eur od 04.10.2017 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v sume 300 eur zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s tým, že žalobca má proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku, jeho zamietavej časti, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dňa 19.12.2017 odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie v napadnutej časti a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie. Odvolací súd následne uznesením sp.zn.: 1Co/88/2018-77 zo dňa 06.03.2019 zrušil rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Tunajší súd dodatočne zistil, že žalobca podaním zo dňa 31.07.2017 navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 na R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297.

6. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.06.2017 so spoločnosťou R Collectors s.r.o., postúpil žalobca pohľadávku voči žalovanej vymáhanú v súdnom konaní na spoločnosť R Collectors s.r.o., ako postupníka.

7. Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

8. Podľa § 80 ods. 2 CSP súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

9. Podľa § 80 ods. 3 CSP ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

10. Podľa § 524 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

11. Na základe vyššie uvedeného súd má za to, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa - pôvodného Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 vstúpil do trvajúceho záväzku nový veriteľ - R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 28.05.2019 na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý sa z pojednávania ospravedlnil. Na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, u ktorého je doručenie vykazané riadne a včas, no zásielku si neprevzal v odbernej lehote. Súd preto v zmysle § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu aj žalovaného.

13. Žalovaná po zákonom poučení uviedla, že je pravdou, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 1200 eur. Úver riadne splácala až do vtedy, kým neochorela a následne prišla o zamestnanie. V súčasnosti je síce zamestnaná, avšak má niekoľko exekúcií, takže nevie akým spôsobom bude schopná tento dlh uhradiť.

Vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav:

14. Zmluva o úvere zo dňa 12.12.2013 bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa Občianskeho zákonníka a zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

15. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zmluva o úvere zakladá medzi zmluvnými stranami záväzkový vzťah, ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov bude vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (tzv. absolútny obchod - § 261 ods. 1 písm. d/). Zmluva o úvere je konsenzuálnym kontraktom, takže na vznik záväzkového právneho vzťahu z tejto zmluvy postačuje dohoda zmluvných strán o podstatných častiach zmluvy. Za tieto podstatné náležitosti je treba považovať záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy(limitu) týchto peňažných prostriedkov, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky.

17. Základné ustanovenie každého zmluvného typu má kogentný charakter (§ 263 ods. 2), preto je vylúčené, aby sa zmluvné strany v zmluve o úvere dohodli na bezúročnom poskytnutí peňažných prostriedkov.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššie prístupnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých finančných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 Obchodného zákonníka).

20. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Obchodný zákonník nemá priamu úpravu, z ktorej by vyplývalo, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatnenia úveru iba do okamihu tohto zosplatnenia, alebo mu tieto patria až do doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom.

21. V prejednávanej veci vznikol záväzok žalovanému zo zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Táto zmluva s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ).

22. Súdna prax otázku doby, na ktorú sa dojednávajú úroky a úroky z omeškania v minulosti už riešila a zaujala v nej názor, že rozhodovacia prax aj právna literatúra je zajedno v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny.

23. Ani ust. § 658 ods. 1 OZ a iné ustanovenia Občianskeho zákonníka či iného právneho predpisu nestanovujú, na akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Uvedené ustanovenie zakotvuje iba možnosť sa pri peňažnej pôžičke na týchto úrokoch dohodnúť; o dobe na ktorú tak možno učiniť mlčí. Vzhľadom k tejto dikcii, ktorá neobsahuje jednoznačný príkaz či zákaz vo vzťahu k vymedzeniu predmetnej doby, ako i k jeho povahe, z ktorej nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť, je možné vyvodiť záver, že ide o ustanovenie dispozitívnej povahy, ktoré zmluvné strany nijako neobmedzuje v možnosti upraviť si obsah ich úrokového záväzkového právneho vzťahu, v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú). Nemožno teda vylúčiť, aby si strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník prípadne ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku tým, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti veriteľovi nevráti.

24. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov všeobecne prijímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, ktoré oboje sú príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je treba ich odlišovať. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté (§ 517 ods. 2 Obč.

zákonníka). Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. S týmto názor sa stotožňuje a aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí 6Co/167/2018.

25. V prejednávanej spore zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným dňa 12.12.2013 vyplýva, že medzi stranami bola dojednaná výška úveru 7000 €, výška mesačnej splátky 165 €, dátum prvej platby do 25.01.2014, počet mesačných splátok 72, celková výška nákladov 4847,11 €, dátum konečnej splatnosti 25.12.2019, splatnosť každej ďalšej platby vždy k 25. dňu v mesiaci, úroková sadzba 19%.

26. Medzi zmluvnými stranami teda nedošlo k dohode o tom, že žalobca má nárok na úroky až do skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, keďže takúto dohodu nemožno vyvodiť zo žiadnych ustanovení uzavretej zmluvy. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že vo všeobecných obchodných podmienkach v článku VI. bod 6.4 sa nachádza úprava, v zmysle ktorej, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke, pretože tieto všeobecné obchodné podmienky neboli zo strany spotrebiteľky podpísané. Súdna prax už jednoznačne ustálila, že na takéto dojednania obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nie sú podpísané spotrebiteľom, nie je možné prihliadať.

27. Zo zmluvy nevyplývajú ani žiadne dojednania, v zmysle ktorých by sa strany sporu dohodli o povinnosti žalovaného platiť zmluvný úrok iba do predčasnej splatnosti.

28. Vzhľadom na chýbajúcu výslovnú dohodu o dobe do kedy má žalovaný platiť zmluvný úrok (t.j. vzhľadom na absenciu dohody o povinnosti zaplatiť zmluvný úrok až do skutočného vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov, alebo do vyhlásenia predčasnej splatnosti) je potrebné vychádzať zo záveru o dojednaní platenia zmluvných úrokov do splatnosti (konečnej) úveru. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňom 25.12.2019, preto žalobcovi vznikol nárok na dohodnuté (zmluvné) úroky vo výške 19% ročne z istiny do 25.12.2019. Žalobca teda má nárok na zmluvný úrok z dlžnej istiny 6734,10€ (vypočítanej ako rozdiel sumy vo výške 7000 €, ktorú žalobca poskytol žalovanému a sumy, ktorú mu žalovaný uhradil 265,90 €) od 14.02.2017 do 25.12.2019. Počnúc dňom 26.12.2019 už žalobca nemá právo na zmluvný úrok z istiny.

29. Na základe vyššie uvedeného tak súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 19 % ročne zo sumy 6734,10 € od 14.02.2017 do 25.12.2019 v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a to tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej aj druhej inštancie v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.